

[Justitsministeren]

justitsministeriets kriminalpolitiske forskningsgruppe, som hr. Bernhard Baunsgaard kalder det. Det er rigtigt, justitsministeriet har bevilget nogle midler til, at nogle forskere kunne belyse og undersøge forskellige spørgsmål, men deri ligger ikke, at alle de synspunkter, der er fremført i denne rapport, dækker justitsministeriets opfattelse; det vil jeg gerne have sagt.

Så citerer hr. Bernhard Baunsgaard fra det sidste afsnit af rapporten, det afsnit, der hedder: Kriminalpolitiske bemærkninger. Der siger man, at der er to grundsynspunkter, der brydes, og man illustrerer det med to citater, hvoraf det ene lyder:

»Udlændinge har efter loven intet retskrav på at være i Danmark, og en udvisning er ikke en strafferetlig reaktion, men en foranstaltning, der tilsigter at beskytte landet mod udlændinge, der overtræder gæstevenskabets love«.

Det er den – understreger jeg igen – kriminalpolitiske bemærkning, som tilsynet med udlændinge har gjort. Over for dette står altså det andet citat – og det er forfatterne af denne redegørelse, som finder støtte i nogle udtalelser fra ombudsmanden. De har den opfattelse, at der er tale om en art tillægsstraf, således at man principielt skulle vurdere det nøjagtigt på samme måde som en straf i øvrigt.

Disse forskere siger, at der er tungtvejende etiske og juridiske grunde for at tage udgangspunktet i sidstnævnte synspunkt. Jeg mener ikke, dette synspunkt kan stå alene. Jeg mener – og det er også det, ministeriet har bygget sin praksis på – at der i høj grad er tale om her, at udlændinge, der bryder gæstevenskabets love, ikke har noget krav på at være her i landet. Men jeg føjer til, at ministeriet jo har administreret praksis således, at der i disse vurderinger også er taget hensyn til længden af opholdstiden, til den tilknytning, der har været til Danmark, til ægteskab, børn m. v., som jeg nævnte før, og derfor synes jeg ikke, der kan siges noget, der er så absolut som det, hr. Bernhard Baunsgaard ønsker her.

Men jeg ønsker at understrege igen meget stærkt, at de vurderinger, der anlægges i denne rapport, er vurderinger, som de to forskere, de to medarbejdere ved kriminalistisk institut har anlagt, og der er ikke noget, der tilsiger, at det ene synspunkt skulle have

større vægt end det andet; de siger jo også selv, at der ikke er noget i undersøgelsen, der tyder på, at tilsynet med udlændinge tager andre hensyn end tilsigtet af lovgivningsmagten. Der er et spørgsmål om brug eller misbrug af narkotika.

Hermed sluttede spørgsmålet.

10) Til *justitsministeren* af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren sørge for ændret praksis i administrationen af udlændingeloven, så en to-instans-behandling af udvisningssager i alle sager sikres?«

(Spm. nr. 1019).

Skriftlig begrundelse.

Da Danmark søgte optagelse i EF i 1972, måtte vi ændre vor udlændingelov, fordi den på en række punkter ikke opfyldte de krav om retssikkerhed, som EF-Rådsdirektiv 64/221 fordrede som minimum ved behandlingen af ikke-statsborgere.

Når EF krævede ændring af vor udlændingelov, var årsagen, at andre EF-borgere under ophold her i landet faldt ind under vor udlændingelov.

Et af de krav, som Rådsdirektiv 64/221 stillede, var enten et særligt udvisningsnævn, således som det var foreslået af det nordiske udvalg om lovgivning om udlændinge, eller at der indførtes et retsmiddel i udvisningssager.

Justitsministeriet foreslog så, at retsmidlet blev anke til justitsministeriet. Ankemuligheden blev indsat i § 7, stk. 3, i lov om udlændinge (gældende lov). I sin fremsættelsestale fremhævede den daværende justitsminister, at der var tale om en nydannelse som følge af retstilstanden i EF.

Den nuværende justitsminister har tidligere i et svar på spørgsmål nr. 763 i dette folketingsår udtalt sig om den gældende udlændingelov.

Der synes ikke at være overensstemmelse mellem den daværende justitsministers ord og den nuværende justitsministers opfattelse.

Den nuværende justitsminister har den opfattelse, at anken til justitsministeriet alene er i overensstemmelse med almindelige regler om administrativ rekurs, mens den tidligere justitsminister udtrykkelig understregede, at